

БОРБА

СЕДМИЧЕН ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ НА ДЕПУТАТИТЕ
НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ — ТЪРНОВО

Гл. редактор: Хр. Ст. Консулов

Год. VIII. бр. 44 (353)

Търново, 1 ноември 1952 г.

Отд. бр. 20 ст.

Пред Великия Октомври

С голяма радост цялото прогресивно човечество ще срещне 35-та годишнина на Великата Октомврийска социалистическа революция.

Тази година честването на Октомврийската революция ще стане под въздействието на решенията на XIX конгрес на непобедимата партия на Ленин и Сталин и словото на вожда и учителя на цялото прогресивно човечество, родения на всички баща, великия СТАЛИН — НОВ ОГРОМЕН ПРИНОС ЗА ЗАЩИТА ДЕЛОТО НА МИРА.

Неизмеримо е значението на Великата Октомврийска революция за човечеството. Тя направи пръв пробив в крепостта на капитализма, отбелязва завършването епохата на капитализма и постави началото на новата социалистическа ера в развитието на човечеството. Октомврийската социалистическа революция от 1917 година постави основите на новата социалистическа държава и началото на социалистическата икономика, законите на която тъй ясно разкри великият архитект на комунизма Йосиф Висарионович Сталин.

Великото дело на Октомврийската социалистическа революция, проявено в героизма на съветските народи, потвърди силата на принципите на великото учение на марксизма-ленинизма, тъй блестящо разкрити в днешно време на XIX конгрес на славната Комунистическа партия на Ленин и Сталин.

Голяма е за нашия народ заслугата на Българската комунистическа партия и нейните ръководители: Димитър Благоев, Георги Кирков, Георги Димитров, Васил Коларов, които оцениха правилно историческото значение на Великата Октомврийска социалистическа революция и без колебание поведоха нашия народ по пътя и примера на съветските работници и селяни.

Сега трудещите се у нас реално чувствуват непрестанната братска помощ на Съветския Съюз за възхода на нашата Родина и под ръководството на своята Комунистическа партия разгъват силите си за успешно изпълнение на Димитровските завети и уверено вървят по пътя озарен от идеите на Ленин и Сталин, от идеите на Октомврийската революция към нови победи в строителството на социализма, към все по-радостен и щастлив живот.

Непрекъснато се увеличават редиците на новите хора на труда и броя на трудовите колективи изпълнили предсрочно дадените обещания пред другаря Вълко Червенков — ДА ИЗПЪЛНЯТ СВОЯ ПЕТГОДИШЕН ПЛАН ЗА ЧЕТИРИ ГОДИНИ.

В дните на Великия Октомври растат ентузиазмът, трудолюбивият героизъм и съревнование между работниците и работничките, както в цялата страна, така и в нашия окръг, за даване висококачествена продукция за задоволяване потребностите на целия български народ и на неговата

социалистическа държава. Расят ентузиазмът, трудолюбивият героизъм и социалистическото съревнование и между нашите земеделски стопани, кооператори и некооператори, които с качествена сеитба, с извършване на дълбока есенна оран, с увеличаване на поливните площи за индустриалните и други култури и с най-широкото ползуване и прилагане на усвоените агротехнически знания успешно водят борбата за високи добиви, за осигуряване хляба на българския народ, за осигуряване на редица още жизнено най-необходими продукти за ползуване и суровини за нашата родна индустрия — памук, вълна и др. С небивал възторг работят нашите строители на националните обекти и на нашия красавец „Рострой“, на който ежедневно все на по-широк фронт се разгъва работата. Трудещите се от селата и градовете на нашия окръг знаят, че те първи ще почувствуват най-осезателно ползата от бързото завиряване на язовира, че това строителство е преди всичко тяхно дело, че те са призвани от Правителството и Партията да завършат този огромен строеж в сагата на нашата социалистическа Родина и затова сега в дните на подготовката за честването на 35-та годишнина на Великата Октомврийска социалистическа революция те засилват още повече вниманието си към язовира и неговите горди и възторжени строители.

В дните на Великия Октомври цялото население в нашия окръг заедно с целия български народ най-дейно участва в събранията организирани от комитетите в защита на мира и определя своите представители за Националния конгрес в защита на мира — смели борци за мир.

В дните на Великия Октомври под ръководството на Партията и в нашия окръг се засилва борбата за повишаване нивото на политическото съзнание на населението за участието му в управлението на нашата страна, за близка изборна победа, която най-ярко ще демонстрира успехите на БКП за изграждане морално-политическото единство на българския народ.

В дните на Великия Октомври пред партийните кадри и членове стои задачата да засилват още по-вече своята работа за овладяване на марксизма-ленинизма, за издигане на идейното равнище на цялата Партия и всички трудещи се чрез осигуряване на вадълбочено изучаване решенията на XIX конгрес на Комунистическата партия на Съветския съюз и гениалния труд на другаря Сталин „Икономически проблеми на социализма в СССР“.

Да преследва делото на Великия Октомври! Слава на гениалния Сталин, знаменосец на борбата за мир и дружба между народите в света!

П. БУЧАКЧИЕВ
секретар на Окр. ком. на БКП

ПОД ЗНАМЕТО НА ЛЕНИН, ПОД ВОДАЧЕСТВОТО НА СТАЛИН — НАПРЕД КЪМ ПОБЕДА НА КОМУНИЗМА!

Владимир Илич Ленин

Живият дух на Илич

от А. Сурков

Шуми октомврийското знаме —
В Москва, в януария сив.
Ти в скърби и радости с нас си,
Наш Ленин — безсмъртен и жив!
Заветните наши стремежи
Ти с разума свой окрили —
Безбройни сърца на младежи
Кат огън — в стомана, кали.
Доплите през страшното време
Градиха сред смут и беда.
Добро бе поситото семе
И жетва обилна роди.
Жестоките бури кърмеха
Деца на нашата страна —
Гранит и стомана надвиха,
преминаха зла изпития.
Понесли жестоките мъки,
Останахме с младо сърце,
И помниме твоите поръки —
Страната е в силни ръце.
Под Ленинско знаме червено,
Леим ний в шумов разгар,
И кораба води несменно
Все твоят в борбите другар.
Пред него нощта засиява
И бурята стихва в покой —
Кормилото тъй направлява
С ръката си сигурна той.
И твоята силна порода
В делата му славни личи.
Отправя към него народът,
Препълни с вяра очи.
С народната воля обзет е,
И с остър — за правдата слух.
И пламък в очите му свети —
На Илича живият дух.

Йосиф Висарионович Сталин

ОКТОМВРИЙСКИ ДНИ В ОКРЪГА

Октомврийски успехи на железничарите

Г. ОРЯХОВИЦА — (от нашия кореспондент). — Делят ни няколко дни от историческия Октомври. В тези тържествени дни транспортните работници на гара Г. Оряховица постигат все по-голямо изпълнение на производствените си планове, социалистическото съревнование обхваща всички транспортни работници.

На 23 октомври бригадата на Стефан Денев извози тежкотоварен влак 221 от Г. Оряховица до гара Плевен. Влакът при нормална 45 вагона бе съставен от 65 вагона. На следващия ден бригадата на машиниста др. Петко Диков, заедно с превозната бригада на началник влека Георги М. Илиев, с умелата регулировка на участъковия диспечер др. Димитър Георгиев отвозиха също влак 221 от Оряховица до Плевен — запад, като достигнаха търговска скорост 216 на сто, а бригадата на машинистът Шипман Д. Попов при извозването на влак 351 от гара Г. Оряховица до гара Стара Загора достигна техническа скорост 175 на сто. Не остават назад и маневрените бригади. Те също вземат активно участие в съревнованието. В чест на великия Октомври маневрената бригада на маневриста др. Михаил Семов през дежурството си на 26 срещу 27 октомври успешно проведе изпълнението на сменния си план, като композира всички влакове на време.

Георги М. Иванов

В съревнование

В чест на 35-та годишнина на Великата Октомврийска социалистическа революция, централната градска избирателна комитет в гр. Павликени, на 26 октомври, на съвещание в присъствието на всички районни градски избирателни комитети и представителите на низовите отечественофронтови организации, по предложение на районните градски избирателни комитети, обявя съревнование на централните градски избирателни комитети в Дряново, Елена, Трявна, Търново, Г. Оряховица, Габрово, Лясковец и Севлиево по десет показателя.

Павликенската централна градска избирателна комитет очаква отговор на централните градски избирателни комитети в окръга, на които обявява съревнование.

Павликенска околия преодоля изоставането

ПАВЛИЯНИ — (по телефона от нашия кореспондент). — След изоставането в есенната сеитба през миналата седмица ОК на БКП, ОНС на депутатите на трудещите се мобилизираха всички сили за привършване на есенната сеитба. В чест на 35-годишнината от Великата Октомврийска социалистическа революция, дните от 21 до 29 октомври в Павликенска околия бяха обявени за ударни сеитбени дни. ОК на БКП изпрати по места сътрудници. От служба „Земеделие“ при ОНС бяха изпратени агрономи. Провеждоха се бригадни съвещания. Инструктираха се агитгрупите. Основната задача бе: да се осигури двусменна работа на обикновените

редосеялки, както и да се подобри работата на МТС. От така построената работа се постигнаха следните резултати: през ударните дни дневно излизаша на работа в полето от 400 — 500 обикновени редосеялки. За една седмица е засеяно повече от 108 хиляди декара. До 29 т. м. във всички села на Павликенска околия сеитбата на пшеница, ечемик и ръж приключи. Остана да се засеят площите заети с памук. Първи засяха ТКЗС Бяла Ряка. Първенец е втора полеводна бригада с бригадир Димитър Колев, която във всички села сега провеждат акции и била първенец. В челиите ремени са Патреш, Бутово, Горна

Липница и Дъско. След приключване на сеитбата усилено се зариват лозята, като лозовите пръчки се силажират и осигурява сочен фураж за добитъка през зимата. Съвременно от ТКЗС се осигуряват работници за язовир „Росица“, който в деня на 73-годишнината на другаря Сталин трябва да започне пробното завиряване. Ако МТС със същия темп движи работата по извършването на есенната дълбока оран, то в следващите няколко дни Павликенска околия ще приключи и с есенната дълбока оран.

Д. Колев

Предоктомврийски подем сред габровските работници

ГАБРОВО — (по телефона от нашия кореспондент). — Работническо Габрово тържествено се готви да чествува 35-годишнината на Великата Октомврийска социалистическа революция. Навред в околията художествените колективи се готвят за откритие на събранията и за излизания пред радиоприемниците. Подготвят се украса. В дните пред Великия Октомври ново съревнование се разгаря в индустриалните предприятия. Достойно ще посрещат празника работническите колективи на предприятията „Зоя“, Бура, „Димитър Благоев“, „Г. Кирков“, кооп. „Здравход“ и ДИЗ „Болшевик“, които изпълниха своите петилетки за по-малко от 4 години.

В чест на Великия Октомври работническият колектив при ДИП „Зоя“ ще даде след изпълнението на своята петилетка още над 600 хиляди броя трикотаж.

Разгръща се съревнованието и в ДИП „Бура“. Трикотажният отдел пое обещанието да изпълни своя план за 8 декември и да даде 3000 дузини трикотаж повече за народа.

Тук особено се отличиха младежите от първо дружество на ДСНМ, които редовно преизпълняват своите норми. Др. Донка Манолова обеща да изпълнява нормата си 150 на сто, а дава изпълнение 165 на сто, Веска Николова дава 160 на сто, Стоянка Василева 140 на сто, Цонка Стефанова 130 на сто и т. н. В предначния отдел на предприятието смяната на Иван Григоров обеща да изпълни своя план до 20 декември, бригадата на Кирилка Стойчева до 11 декември, на Василка Димитрова до 8 декември. Ударничката Мара Станева, която работи по плана си за 1953 г., обеща да го изпълни до 20 декември. Предачката на 600 вретена Петранка Топалова, която работи за 1954 г., обеща да президираща личния си план с още 10 на сто.

Нови обещания поеха и работниците от ДИП „Славянско единство“. Предачката Тотка Христова обеща да изпълнява нормите си 110 на сто, а ги изпълнява 124 на сто, Веска Димова обеща 107 на сто, а дава 123 на сто, пресукалката Ирина Маркова обеща 110 на сто,

а дава 115 на сто, бригадата на Димитър Гълъбов обеща 104 на сто, изпълнява производствения си план средно 124 на сто.

Разгръща се съревнованието и в ДИП „Христо Ботев“, където работническият колектив изпълни плана за м. октомври на 27 октомври 103 на сто. Достойно ще срещнат великата годишнина др. Стефан Милчев достигнал изпълнение на нормата си 183 на сто, Минчо Катевски — 174 на сто, Илия Навес и Христо Петков — 148 на сто и другите десетки работници, които редовно преизпълняват нормите си.

Горд ще посрещне празника и орденосеят Васил Станев от ДИП „Сърп и чук“, който изпълни плана си за последното тримесечие 286 на сто, следван от десетки свои другари. С чест ще посрещне работническо Габрово годишнината на Октомврийската социалистическа революция, донесла свобода и щастлив живот и за нашия народ.

Г. Христо

Изпълняват обещанието пред другаря Червенков

ДОЛНА ОРЯХОВИЦА, Г. Оряховско — (от нашия селкоп). — С ентузиазъм и високи трудови постижения кооператорите от ТКЗС посрещат 35-та годишнина от Великия Октомври. Доляците от краварската ферма изпълниха обещанията пред другаря Червенков. Доляците Трайко Евтимов при обещание от две крави да получи по 3500 литра мляко, не само, че изпълни обещанието, но от кравата Гана получи 3720 литра мляко. От други три крави при обещание да се получи общо 9000 литра мляко е получено 9380 литра. От 7 крави при обещание да се получи по 2000 л. мляко е получено по 2070 л.

Сега в стопанството кили депоношна вършитба на ориз. Благодарение на добрата организация, за 5 дни от около 200 декара площ е овършан 90 тона ориз. Вършитбата се провежда по бригади. Втора полеводна бригада за 16 часа овърша общо 13 тона ориз. Похвален е примерът на кооператорите Матю Ников, Димитър Братанов, Елена Братанова, Христо Илиев с помощниците си Йорданка Лясковска, Янка Пулова, Гана Братанова и Иванка Стоева от седма полеводна бригада, които на 26 октомври през нощта превозаха ориз и доброволно останаха на другия ден с вършитбената смяна.

Д. Момчев

По родните поля

Сеитбата е към края си. Остават незначителни площи предимно заети с памук и цвекло. Земеделските стопани от с. Горско Калугерово, Севлиево, в чест на Великия Октомври на 23 октомври приключиха със сеитбата като засяха 2590 декара. Особено се отличиха в сеитбата в ТКЗС с. Сломар, Павликенско трактористът Христо Димитров със сменен тракторист Никола Георгиев работещи с трактор ДТ. Със сепка от две дискови редосеялки, подпомогнати от сеятели Любен Георгиев, Христо Михалев и Любен Петков за 24 часа без прекъсване засяха 530 дек. пшеница (по дописки на Драгича и Б. Димитров).

Съобщение на Националния комитет за защита на мира

Националният комитет за защита на мира съобщава, че на 16 и 17 ноември т. г. в София ще се състои Трети национален конгрес на мира с дневен ред:

1. Доклад за борбата на българския народ и на народите за защита на мира.
2. Отправяне Апел към българския народ.
3. Обявяване националните награди за мир.
4. Избор на нов Национален комитет за защита на мира.
5. Избор на делегати за Конгреса на народите за защита на мира.

От Бюрото на Нац. комитет за защита на мира

Изпълнили петилетката

Работническият колектив на ДИЗ „Болшевик“ — Габрово рапортува пред другаря Вълко Червенков, че на 18 октомври т. г. в 14-30 часа изпълни своя петгодишен план 100-04 на сто. С такава победа колективът посреща 35-та годишнина на Великата Октомврийска социалистическа революция, мобилизирайки силите си за нови още по-големи победи по пътя към социализма.

Рапортуват изпълнението на плана

С телеграма до Секретаря на Окръжния Комитет на БКП ДТП „Стройматетиз“ — Г.

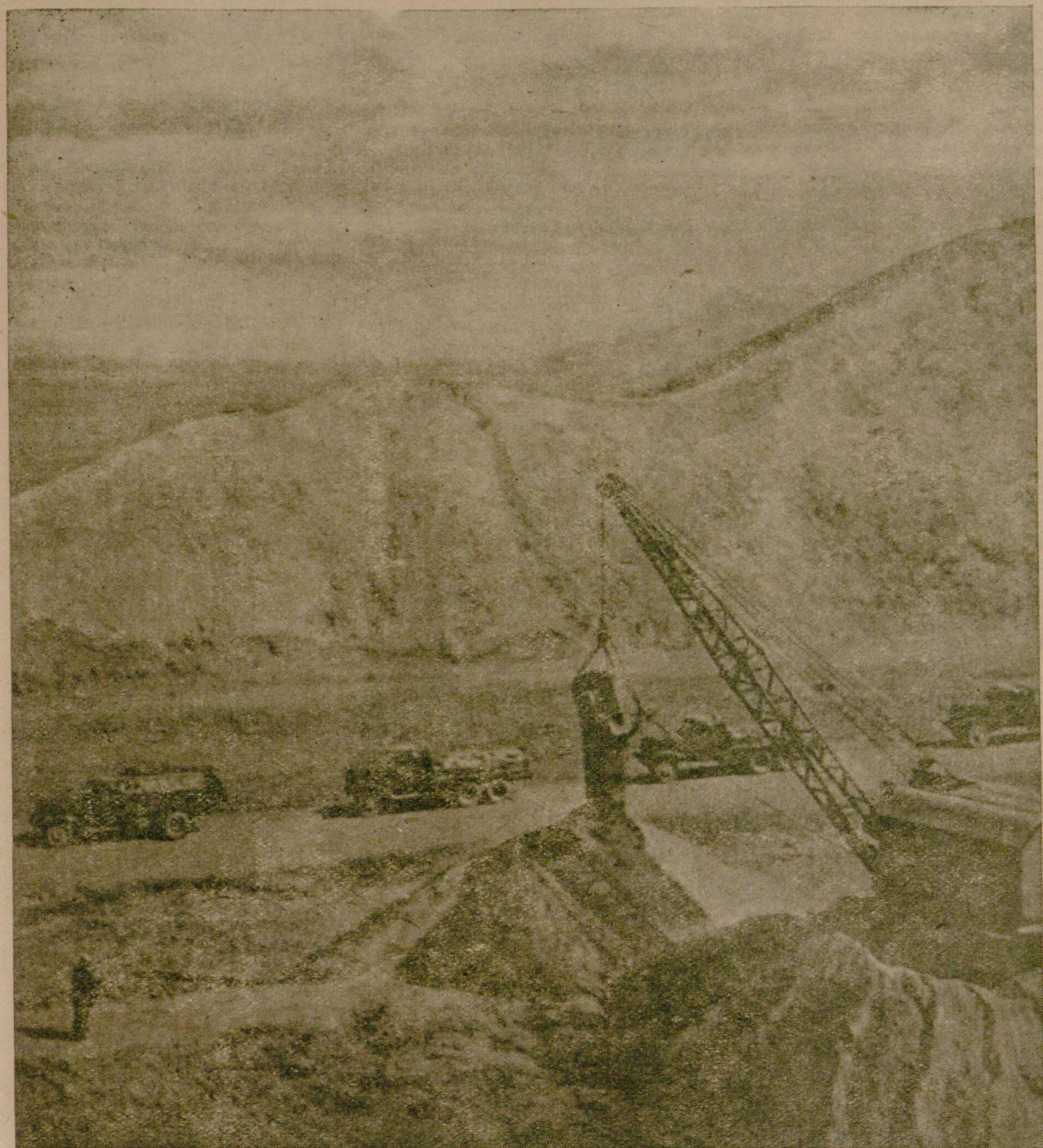
Оряховица рапортува, че на 20 м. м. в чест на Великия Октомври е изпълнило годишния

си план за стокооборота 1952 година на едро 101-01 на сто на дребно 106-03 на сто.

Великият Октомври откри светлия път към социализма и комунизма

Големият тюркменски канал

Октомврийски дни на язовира „Росица“

На строежа на канала

(в сп. „Свобода“)

Тюркменският народ векове е живял с мечтата за животворните кристални води на реките, за цветущи градини в пустините, за златни долини на плодородието. Много красиви легенди и песни са били съчетани за нуждата от покоряването на пустинята Кара Кум, за напояването на безжизнените пясъчни простори на Аму Даря.

Само в Сталинската епоха благодарение на гения на великия вожд, болшевиките дадоха практическо и ясно решение на тази грандиозна проблема. По инициативата на другаря Сталин Министерският съвет на СССР през 1950 година издаде постановление за строежа на Главния Тюркменски канал на Аму Даря—Краснодарск.

Главният Тюркменски канал, дълъг 1,100 км, ще мине по трасе от Тахия Таш на река Аму Даря, през пустинята Кара Кум, по старото корито Узбой в безводните райони на Прикаспийската равнина в западна Тюркмения.

При Тахия Таш ще бъде построен един бараж, който ще прегради и повдигне водите на Аму Даря. Набелязано е да

бъдат изградени два баража с крупни водохранилища на самия канал. Големи проводни напонтелни и водоснабдителни канали с обща дължина 1200 км. и тръбни водопроводи с обща дължина 1000 км. ще дават 350—400 куб. м. а по-късно 600 куб. м. вода в секунда за напояването на земите в Западна Тюркмения и за водоснабдяването на промишлените предприятия и населените места.

Три хидроелектростанции ще дават 100 хиляди киловата електрическа енергия за промишлеността и за селското стопанство. Ще бъде осъществено напояването и селскостопанското използване на 13 милиона декара нови земи за развитие главно на памуководството. Ще бъдат отводнени до 70 милиона декара пасища в пустинята Кара Кум. С градините, лозята ще се покрят градовете и населените места, а мощни горски насаждения ще защитят полетата, като преградят дивейното на подвижните пясъци. Млади гори ще се прострат на една площ от 5 милиона декара. Ще бъдат посадени милиони високо-стеблени дървета. Това ще позволи на Тюрк-

менската република да има свой собствен дървен строителен материал, от който сега Тюркмения изпитва голям недостиг, и да провежда с по-бързи темпове строежа на градове и села и на нови промишлени предприятия.

Изграждането на Главния тюркменски канал Аму Даря—Краснодарск е един действително велик сталински строеж. В летописите на славните дела на героичния съветски народ на този строеж ще бъде дадено едно от най-видните места. Това е един от най-големите строежи на всички времена и народи. Той ще орази ярко силата на съветския държавен и обществен строй, величието и гения на вожд на съветските народи другаря Сталин.

Съветският народ, народ — преобразовател, народ — герой, който разгроми коравия и опасен враг в Отецествената война, като избави човечеството от фашисткото робство, и който възглави борбата на прогресивното човечество за мир, ще победи и ще постави в служба на Родината величествените сили на природата.

Строителите на язовира „Росица“ обещаха пред другаря Вълко Червенков да изпълнят годин и плани 101 на сто и десет дни предсрочно на 21 декември, в чест на 73-тия рожден ден на великия Сталин да започнат завирването на язовирното езеро.

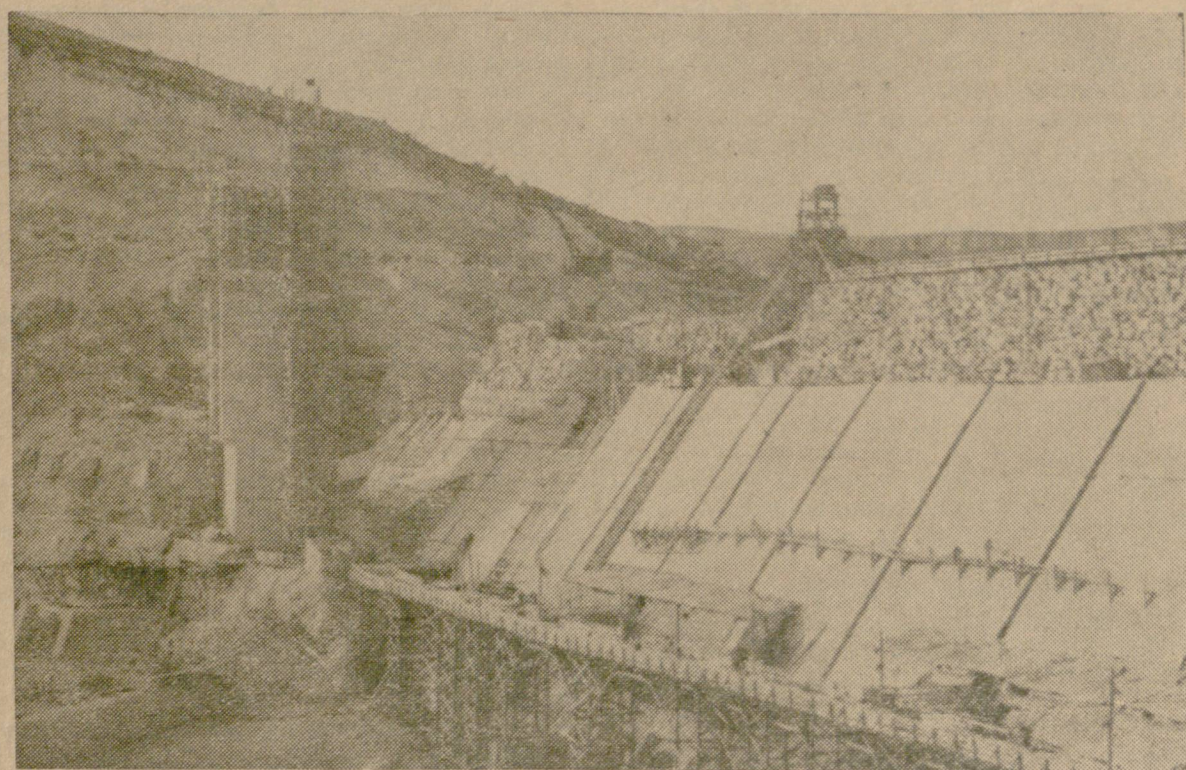
На 19 октомври колективът на сифна „Росица“ завърши изпълнението на най-трудната задача — свързване сифонните тръби под лъвовете на реката. Сега с успех се довършват последните участъци от Главния силов канал.

Сидите на целия строителен колектив се концентрират все повече на основния обект — язовирната стена и юзгениците й.

Всеки ден все по-високо и по-високо израста стената. Мощните подеми кранове управлявани от младежите ударници Кочко Христов, Андрей Иванов и др. послушно разтоварват и редят блок след блок. С нескривана радост първия майстор—зидар, орденоносца Нено П. Печев, предава своя опит на по-младите зидари, увлича със своя личен пример всички строители на оне по упорита работа. Наравно с него застават и бригадите на Илия Влаев, Кръстю Ганчев и др.

Екранът на стената е обгрян от скелли. Непрекъснато се местят от участък на участък замазкаджите от бригадата на Кольо Колев. След тях бригадите на Къню Иванов, Стефанов и Стойно Цоневски лежат асфалтовите черги. Котражистите бригади на Димитър Ботев, Иван Пенев и Антон Филипов издигат все по-високо покрития кофраж. Висококачествен бетон плътно притиска добре заплените асфалтови черги. Бързо уловват работата кооператорите дошли в помощ на строителите. Бетонжистката бригада на Пеню Колев, образувана от членове на ТКЗС в селата Градище и Агатово — Севлиево, на 27 октомври изпълни плана си 192 на сто. Такова постижение не е достигала до сега нито една бригада на ТКЗС.

На повече от 50 метра височина на Втоковата кула на основния изпускател на 22 октомври арматуристите от бригадата на Цанчо Табаков изпълниха 100 на сто месечния си план. Само

Снимка: „БОРБА“

Язовирната стена и Втоковата кула през средата на м. октомври.

Няколко дни ни делят от деня, в който кулата ще бъде завършена напълно. Сега най-добрата бетонжистка бригада на Кирил Генев довършва бетонните работи на най-високата част.

На дясното крило на стената издига своята снага „кула ВЕЦ“ — кулата, от която ще се пускат и спират водите на язовира за движението на турбините на електроцентралата и за напояване на кооперативните блокове. Тука сега работат най-добрите кофражистки бригади в предприетието. Бригата на Никола Каракошев, — на

Ганчо Попов, която завърши кофража на Втоковата кула на основния изпускател и бригадата на орденоносца Кольо Доков, която завърши кофрирането на тръбите на сифона „Росица“.

Истинска благородна битка се води в тези дни на кула ВЕЦ. Колективът на обекта с ръководител инж. Сърмов даде обещание да завърши вместо за три за един месец кулата. Всекидневното изпълнение на плана показва, че действително строителите на кула ВЕЦ с чест ще изпълнят обещанието.

В усилен строеж са и основите на

Данков. Преодолявайки редица трудности, монтажниците извършиха монтажа на саваните, без да чакат окончателното завършване на кулата. Така те скъсиха срчка за монтажа на саваните с един месец и в настоящия момент монтират водичите на дамбаколелния саван и извършват завърките по панпершахтата. Тук работят електроженстите Димитър Даскалов и Михаил Мойсеев, които са взели участие в монтажа на ТЕЦ „Република“. Те редовно преизпълняват производственния си план.

В дните пред 35-тата годишнина на Великия Октомври по всички обекти на Рострой кипи напрегната работа. Всеки строител напраща своите сили, за да посрещне достойно годишнината от Великия Октомври и 73-ия рожден ден на другаря Сталин. Стотници кооператори от Търновски окръг сега работят по всички обекти на строежа и показват образци на трудов героизъм в преодоляване на трудностите. На призова на Партията и Правителството за набиране работници на строежа най-добре се отзоваха кооператорите от Павликкенска и Севлиево околии.

Ис. Колев

Снимка: „БОРБА“

Мощната строителна техника при язовира се обслужва от младежи. На снимката в ляво 18-годишният багерист Тотю Ангелов Гинчев и помощника му 16-годишният Станчо Братванов и двамата членове на ДСНМ. В дясно поглед от стената

ПО ВОЛГА — ДОН

(Специална кореспонденция на в-к „Борба“)

Тих, привечерен вятър полъхва над река Дон. През просторните донски нива, на които е избуял изобилен урожай, водите и бързат заедно с плаващите паракози и лодки към Азовското море. Леко потриват листата на високите тополи. Тихият им шепот се слива със звънкия смях на младите русовъдници, които след трудовия ден се любуют на родната река, на красивия и невадна построен кей.

Сега към ровостното пристанище идват паракози от Ленинград и Москва, от Горки и Бку, минавайки по гингиския строеж на мира и социализма, по Волго-Донския плавателен канал, носещ името на великия Ленин. Всички нов сигнал, всяка новозачервяваща се лампа над водите на Дон, запал а нов пламък в сърцата на Сталинградския младеж, който тази вечер посреща първите паракози—красавици дошли от великата и свещена Волга в лоб мият им граа.

Като могъщ орел, разперил крила в просторната синя шир и заставя във водите на Дон паракодът „Сергей Миронович Киров“, целият окъпан в мека светлина, но треперещ от боязливи песни и весели тави на първите си пасажери, които утре ще понесе през тринадесет шлюза, по Волга до красивата Москва.

Застана на палубата на паракода, от където се открива прекрасна гледка ние с другаря Анатоли Василев — секретар на комсомолската организация в Ростовския държавен университет, с когото се запознахме при поупаването билет за паракода, се вгледане в тамните сидуети на града. Устр мил поглед към Ростов, Анатоли ра каза за героичната отбрана на града, за трудностите, които е преодолел съветският народ в дните на Великата отечествена война.

И, видиш, — обрща се той към мене, сочейки едновременно с ръка към крайбрежната улица, към моста, към заводските комини, — тук преди няколко години растяха бурени, купичици от камъни, разхвърлени тухли от разрушените здания, хралупи в заводските комини, от избухналите немско-фашистки снаряди. А сега: красива крайбрежна улица, прекрасни много-

тажни домове, нови заводи и фабрики и всичко това за няколко години мирен труд. А какво ще бъде утре!

Очите на Анатоли проблесват, вседа усмивка се появява на лицето му. Да, той виждаше новозастроени квартали, прекрасно уредени градини, където майки возят за малките рече весело скачащи деца, огромни мостове, които се оглеждат във водите, а по тях бият автомобили и влакове, нови улици заселени с млади дървета. Да, той виждаше цветуща пролет над своя град, над своята любима прекрасна родина.

— Утре ние сме на Волга—Дон, а ми се иска още сега, в тази минута да обхваща с поглед най-младото море в света—Цимлянското море, да заплувам по неговите сини води... У нас —Волга—Дон, Куйбисев, а у вас —България — Димитровград, язовирът „Сталин“. Скоро ще имате плавателен канал до София. Мечтите стават в действителност! Обкръжилите ни младежи—комсомолци беголо се усмивват. Тази първа прекрасна вечер на водите на Дон минава в топла другарска беседа и завършва с просодна съветска песен, песен за великия строеж Волга—Дон...

В каютата дълго не можах да заспя. Живеех с мисли на другите, прекрасни съветски младежи. Такива аз виждах в Гуряя преди няколко дена, на Спирова азяхириа стена и Самогорската оросителна система, такива устремени в бъдещето младежи аз срещнах и по в горното течение на Кима, там, където комсомолската младежка бригада с песен на своя насипване първите кубични метра бетона в основите на комсомолската язовирна стена и централа, с такива младежи слушахме лекции в Ленинградския Политехнически институт.

Прекрасно слънчево утро. От време на време подухва тих вятър, гонейки малките облачета в синьото небе. Като грозавола са надвиснали над пелилата на паракода пътниците и мчат рече на своите близки и познати. Чува се възгласи: „Довиждане!“, „На добър път!“, „Щастливо плаване!“.

11 часа. Последен сигнал и на па-

рахода гърмва маршова музика. Ние се отправяме на път, чрез Волго—Донския канал, по легендарната Волга до сърцето на СССР—Москва. Пожелаване си хубаво пътуване и дружно явяваме „Волга, Волга“. Весела усмивка се чете по лицата и на окръжаващите ни пътници.

Кои са тези шестстивни хора, които едни от първите ще минаят разстоянието 3267 км. Ростов — Москва и ще явят първената от строежите на комсомолската Волга—Дон? Към висок мъж с матово лице, водно строител, а също и към сивестите редом с него строители, се обръщат с въпроси пътниците. Ние се приближаваме, за да вземем участие в оживената беседа. Отнашия съсед, по всяка вероятност узбек, узнаваме, че това са почетни строители — волгодонци, знатни екскаватори от бригадата на инженер Усков, работеща на 14 куб. м. краще екскаватор, която в продължение на три и половина години е изкопала 2 милиона и 800 хиляди куб. метра земя. Седем човека, овладяващи първоначалната съветска техника, са змелили труда на хиляди земеделци и сета с гордост и радост на сърце разказват за скъпият им и роден строеж Волга—Дон.

Тук са строителите на Цимлянската язовирна стена, в която са вложени 152.1 милиона куб. м. груат и около 2.9 милиона куб. м. бетон. На паракода се срещат и младежи работници от Куйбисевската и Сталинградската хидроелектроцентрали.

Слънцето се скрива зад понавляото с възвишение, което е единствено по течението на река Дон. Много от пътниците отиват на почивка в каютите, а останалите се любуват на просторните кубански полета. Паракодът забавя ход, рязко зави а към стария град Стерегерас, знаменитата кашачка крепост на Дон от времето на Петър I. От брега с красиви движения се хвърлят в Дон млади плувци, които усе-

рено се приближават към паракода, за да се полюшкат на вълните, образуваните след него.

Над реката бавно се спуска вечерен здрач. Потъналите в зеленина красиви селища се губят в тъмнината. Тук таме около ниските брегове се виждат малки огньове, около които рибари поставят в кошници налвената риба.

Но защо на палубата сега е така многолюдно? Ето пасажерите се гъпат на носа на паракода?

— Море, гледайте море! — Викана децата от най-горната палуба.

Надигахме се на пръсти, но нищо не се вижда, а само шум от падаща вода достига до нас. Паракодът забавя хода на лъно. Пред нас като прожектор проблесват хиляди лампи осветяващи излизата се като змия 1275 км. язовирна стена. На лъно от нас Цимлянския хидроузел, където спокойно и ритмично шумят мощни генератори. Пред нас е Цимлянското море, което мие по картата не са успели да нанесат на своите карти. По късия канал, отделили се от Дон, който замина на северозапад и се губи в нависналите над нея върби, паракодът се приближава към 13 шлюз—Донския вход в канала Волга—Дон. Самият шлюз представлява внушителна архитектурна композиция. На високите кули се издигат десет метри медни скулптури на два донски казаха върху оседлани буно скачащи коне. Единият, от десната страна на шлюза, с гола сабя в ръка решително устрем напред, а другият нанася скрушителен удар на врага. Това архитектурно оформление е посветено на славната съветска ковица разгромила болшевърдеите в 1918 година и немско-фашистките банди в 1942 година.

Паракодът се приближава към огромна 12-метров металническа врата. На стениите на кулата се светва лелеа светлина. Вратата разделяйки се на две части, бавно се отваря. Входът в камерата на шлюза е разрешен. Ние

сме между две бетонни стени високи 18 метра и дълги 200 метра. По тях вертикално, на горе се движат механизми, за които привързват паракода, а по самите бетонни стени, на повърхността, се разхождат девойки и младежи. Те гледат наоколо към нас, а ние с нетърпение чакаме намеленото на камерата, за да се подигнем на височината на Цимлянското море. Морето от камерата се прегражда с металническа преграда, под която бошува, бълска и се пени цимлянската вода. Паракодът бавно се повдига на горе и след 19 минути ние сме на нивото на Цимлянското море. Последното, спокойно и величествено, дълбоко и сякш безбрегово, приемз в своите обятия още един паракод, който след няколко минути ще плува по синята му шир. Металническата преграда се изгубва под водата. Минаваме още един шлюз и ние се приближаваме към последната степен от Донската стълба, която ни повдига на 44 метра от нивото на водите на река Дон. Десният шлюз е посветен на героичната отбрана на Чарини. На двете му кули са написани със златни букви поздравленията на В. И. Ленин и И. В. Сталин към доблестните защитници на Чарини.

„Дръжте червените знамена високо, носете ги безстрашно напред, изкоренявайте помещниците, безпопачно бияте врага и покажете на целия свят, че социалистическа Русия е непобедима.“

След шлюза навазвие в дълбоко прокопан канал—водораздел, от който през десет шлюза ще се спуснем на 88 метра до водите на Влга.

Идеята за прокопаването на Волго-Донския канал се е зародила в XVII в. след присъединяване на Азовско море към Русия. Такава канал гешава да прокопае и Петър I. На безогледите кубански полета той изпраща хиляди войници — „работни хора“. Работите по канала ръководил някой си Брекек

— чужденец Жидния за първ Брекек бърже се обръква в парични афе и боейки се от гнева на Петър I, с паспорта на един работник избяга от Русия. По т ва време започна войната с шведите и Петър I прекратява работите по канала. После, в течение на 200 години през царския парламент са минали десетки проекти за прокопаването на канала, но такава огромно строителство не било по силите на царска Русия. Великата Октомврийска революция и великите гении на човечеството Ленин и Сталин превръщат тази мечта на руския народ в действителност.

В 1950 година, съгласно постановление на Министерския съвет на СССР за предсрочното завършване на канала Волга—Дон, се започна огромна битка. По сухата степ в надвара принаха хиляди автомобили 183 екскаватора забиват огромните си колове в земята, която гори под ръцете на хиляди колектив. На 31 май 1952 година в 13 часа и 50 минути се слиха водите на двете велики руски реки. Двете вълни, една от Дон, а друга от Волга се срещнаха и прегърнаха навеки.

Паракодът се движи по широката каная, между планини от издята земя. В понощието им забиват хубоги десетки екскаватори. Тези милиони кубични метра земя ще се отгичат и превърнат в красиво асфалтирано шосе, по което ще бият стотици автомобили с донска и волжка шешената към Сталинград и Москва, Харков и Ленинград.

С всеки изминат километър пред нас се откриват и в нови и нови гледки. Големите и красиви мостове се смесят с грандиозните шлюзове, равната волжска степ се смени със зелени горички. Ние се приближаваме към волжския вход в канала. Радостно чувство изпитвах пред грандиозната архитектурна композиция, посветена на трудоволюбивия съветски народ, архитектура замислена и осъществена от видни съветски архитекти и скулптори, лауреати на Сталински награди Михайлов, Поляков и др.

Последната врата се отваря. Ние сме във водите на Волга. Над нас се изни-

ва огромна арка с надпис: „Славя на великия Сталин“. „Славя на съветския народ — строител на комунизма.“

Върху зеления хълм на левия бряг на Волга се вижда силует на грандиозен монумент. От далеч познаваш любуимия човек, името на когото п-таят милиони обикновени хора в света — Сталин. Грандиозният 26-метров монумент първи пленява очите на пътниците идващи с паракодите от Сталинград и Астрахан. Него виждат от полетата лесовъди засаждащи млади фиданки около оросителните унази. Виждат го работниците от Сталинградския тракторен завод. С живи шета от двете страни на монумента са написани думите: „Славя на великия Сталин“.

Отризаме на брега. Изкачваме се по огромната стълба към монумента. Спираме се пред имаронната площадка. Гледайки на грандиозния образ, ние мислено се преваняме в Москва на Червения площад, пред Кремълската стена, зад която в своя работен кабинет, над картата на СССР работи другаря Сталин. Другарят Сталин на нас на нея нови канали и водохранилища, градове и невиджани до сега по своята мощност хидроцентрали, нови корита, по които великите руски реки Ангара, Енисей, Об и Лена ще носят своите води в пустините, ще ги превършат в живописни саизис.

Нашите мисли прекосава познатият ни вече сигнал на паракода. С другаря Анатоли излизаме наоколо по стълбите. Стотници рече се издигат от палубата на паракода.

— Довиждане, Волга — Дон! Довиждане, гигант на мира и социализма — първенец на комунизма!

— Здравей, героична и просторна Волга! Паракодът се понася по пълнолунната, невагледно красива и свещена Волга, към скриващата се зад дърветата град-герой — Сталинград, към красивата Москва.

К. Фрадоу
български студент в Ленинградския политехнически институт.

